

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
BIURO MINISTRA
Al. Ujazdowskie 11
00-950 WARSZAWA Skr. Poczł. 33
Centrala tel. 52-12-888

Warszawa, dnia 14 kwietnia 2006 r.

BM-VI-0642-2/06

Pan
Adam Michnik
Redaktor Naczelny
Gazety Wyborczej

Szanowny Panie Redaktorze

Na podstawie art. 31 ustawy Prawo prasowe wnoszę o sprostowanie nieprawdziwych informacji, które znalazły się w publikacji z dnia 12 kwietnia 2006 r. autorstwa Krzysztofa Jurgi pt. „Żeby gangsterzy nie wychodzili na weekend, posiedzą wszyscy”.

Autor publikacji stawia nieprawdziwą tezę, jakoby Ministerstwo Sprawiedliwości zamieniało szpitale w więzienia, nie zezwalając na przepustki chorym, którzy trafili do szpitala z polecenia sądu. Zakaz ten nie został wprowadzony przez żadnego z Ministrów, jak twierdzi redaktor Krzysztof Jurga. Brak możliwości udzielenia przepustki wynika z odpowiednich przepisów prawnych.

Sąd może orzec umieszczenie sprawcy w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym, jeżeli ten w stanie niepoczytalności popełnił czyn zabroniony o znacznej społecznej szkodliwości i zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że popełni taki czyn ponownie. Analiza stanu prawnego w odniesieniu do możliwości czasowego opuszczenia zakładów lecznictwa przeznaczonych do wykonywania środków zabezpieczających, orzeczonych w trybie art. 94 §1 k.k., wskazuje, że zgody na czasowe opuszczenie zakładu **nie może udzielić żaden podmiot**. Mówią o tym stosowne przepisy – kwestie prawne związane z orzekaniem środków zabezpieczających regulują przepisy Rozdziału X Kodeksu karnego, natomiast związane z wykonywaniem tych środków są uregulowane w Rozdziale XIII Kodeksu karnego wykonawczego.

Przepisy regulują możliwość stosowania wobec internowanych środków przymusu bezpośredniego i kontroli przedmiotów posiadanych przez sprawcę, a także przewidują moż-

liwość osobistych kontaktów sprawców z bliskimi, natomiast nie zawierają regulacji dotyczącej udzielenia zezwolenia na czasowe opuszczenie zakładu psychiatrycznego.

Ponadto, wobec osób kierowanych do szpitala psychiatrycznego przez właściwy organ państwowy nie mają zastosowania przepisy ustawy o ochronie zdrowia psychicznego. Ustawa ta mówi o możliwości uzyskania zgody ordynatora na okresowe przebywanie poza szpitalem osoby z zaburzeniami psychicznymi leczonej w szpitalu, jeżeli nie zagraża to jej życiu albo zdrowiu innych osób.

Natomiast, na mocy art. 204 k.k.w., w przypadku uzyskania opinii przez sąd, zgodnie z którą dalsze pozostawanie sprawcy w zakładzie leczniczym, w którym wykonuje się środek zabezpieczający, nie jest konieczne, osoba internowana zostaje bezzwłocznie zwolniona na podstawie orzeczenia sądu.

Analiza obowiązujących przepisów prawnych prowadzi do wniosku, że brak stosownych regulacji w zakresie udzielania tzw. przepustek losowych osobom internowanym na mocy art. 94 § 1 k.k. jest wynikiem woli ustawodawcy. Kwestia ta nie jest zatem przedmiotem decyzji Ministra Sprawiedliwości.

Zatem zasadny jest wniosek o sprostowanie nieprawdziwych informacji, które znalazły się w artykule.

2
pozostawienie

DYREKTOR
Biura Ministra
Marek Łukasiewicz